

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14CoE/118/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6116205584
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Snopčoková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6116205584.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Snopčokovej a členov senátu JUDr. Márie Podhorovej a JUDr. Petra Priehodu v exekučnej veci oprávneného: M.V.K. reality, s. r. o., so sídlom 949 01 Nitra, Štúrova 11, IČO: 36 665 185, zastúpený splnomocnenou advokátkou JUDr. Janou Kubáňovou, so sídlom Advokátska kancelária 949 01 Nitra, Štúrova 13, proti povinnej: I. P., narodená XX.XX.XXXX, bytom XXX XX R., Q. XXX/XX, vedenej súdnym exekútorom Mgr. Jozefom Deákom, so sídlom Exekútorského úradu 974 01 Banská bystrica, Horná 23 pod sp. zn. EX 2585/2016, o vypratanie bytu, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica, č. k. 11Er/191/2016-11 zo dňa 05. 04. 2016, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu p o t v r d z u j e .

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením exekučný súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podľa ustanovenia § 44 ods. 2, v spojení s ustanoveniami § 43 ods. 1 a 2 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučného poriadku). Exekučný súd v odôvodnení uznesenia konštatoval, že exekučným titulom v danej veci je rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 13C/145/2011-196 zo dňa 05.09.2013, ukladajúci povinnosť oprávnenému zabezpečiť náhradné ubytovanie povinnej, ako predpoklad vykonateľnosti exekučného titulu. Oprávnený listom zo dňa 01.12.2015, adresovaným povinnej, ponúkol jej náhradné ubytovanie v Q. K. E., s.r.o. so sídlom T. T., pričom vyhlásenie o zabezpečení náhradného ubytovania bolo podpísané konateľom oprávneného s overeným podpisom notárskou doložkou. Povinná návrh oprávneného odmietla z dôvodu, že ponúkané náhradné ubytovanie nie je vhodné pre jej maloletého syna, ktorý má zdravotné problémy. Exekučný súd s poukazom na rozhodovaciu činnosť Najvyššieho súdu SR následne skúmal, či boli splnené podmienky vyžadované v ustanovení § 43 ods. 1 a 2 Exekučného poriadku ohľadom otázky zabezpečenia splnenia vzájomnej povinnosti zo strany oprávneného a uviedol, že uvedené môže oprávnený preukázať vyhlásením povinného, pokiaľ však povinný odmieta súčinnosť, je v omeškani alebo neprijal riadne ponúknuté plnenie, oprávnený môže predmet svojej povinnosti zložiť do súdnej úschovy. Pokiaľ predmet plnenia nemožno zložiť do súdnej úschovy, potom nezostáva iné, než sa obrátiť na súd so žalobou o určenie, že plnenie povinného nie je podmienené protiplnením. Následne súd vyhodnotil, že po oboznámení sa s procesnými návrhmi oprávneného, exekútora, pripojenými listinami, ako aj s poukazom na rozhodovaciu činnosť Najvyššieho súdu SR a názory právnej vedy prijal záver, že za súčasného znenia exekučného titulu nebol zo strany oprávneného predložený právne významný listinný dôkaz, že došlo k splneniu zákonnej povinnosti, ktorá vyplýva z exekučného titulu. K tvrdeniu oprávneného, že svoju povinnosť splnil tak, že overil svoj podpis na liste, ktorým adresoval povinnej ponuku zabezpečenie náhradného ubytovania súd uviedol, že takýto postup nemá pre splnenie podmienky pre ďalší postup v exekučnom konaní žiadny právny význam. Overeným podpisom na predmetnom vyhlásení sa z tohto vyhlásenia stala verejná listina, ale len v časti preukázania, že sa jedná skutočne o podpis konateľa oprávneného a teda, že bol overený len prejav vôle oprávneného voči povinnej. Nejedná sa o osvedčenie splnenia vzájomnej povinnosti vyplývajúcej z exekučného

titulu ako takej, ktorá je právnou skutočnosťou. Pokiaľ v prípade oprávneného a povinnej nedošlo k dohode (konsenzu), je potrebné, aby v prípade sporu sa oprávnený obrátil žalobou prostredníctvom občianskeho súdneho konania na súd s domáhaním sa určenia, že plnenie povinnej nie je podmienené protiplnením zo strany oprávneného, respektíve, že došlo k splneniu povinnosti zo strany oprávneného. Nakoľko až doposiaľ oprávnený nepredložil súdu overenú dohodu medzi oprávneným a povinnou, alebo rozhodnutie súdu v inom konaní o tom, že oprávnený splnil podmienku vyplývajúcu mu z exekučného titulu o náhradnom ubytovaní, súd s poukazom na nesplnenie podmienky vyplývajúcej z ustanovenia § 43 ods. 2 Exekučného poriadku zamietol žiadosť súdneho exekútora na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

2. Proti uzneseniu okresného súdu podal oprávnený v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Označil napadnuté uznesenie za nezákonné a na rozdiel od toho, čo súd uvádza v odôvodnení, aj v absolútnom rozpore s aplikačnou praxou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Záver súdu nemá absolútne žiadnu oporu v zákone. Oprávnený poukázal na ustanovenie § 712c ods. 3 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého ak povinný nájomnú zmluvu bezdôvodne neuzavrie, jeho nárok na bytovú náhradu zanikne. Zánik nároku na bytovú náhradu v zmysle uvedenej právnej úpravy je viazaný výlučne na skutočnosť bezdôvodného neuzavretia nájomnej zmluvy ohľadom zabezpečenej bytovej náhrady toho, kto má byť vypratať. Zabezpečením bytovej náhrady je pre účely Občianskeho zákonníka predloženie písomného vyhlásenia osoby, ktorá poskytne náhradný byt alebo náhradné ubytovanie o tom, že uzavrie zmluvu o nájme alebo podnájme bytu s osobou, ktorá má byť vypratať. Takéto písomné vyhlásenie o zabezpečení bytovej náhrady je jednostranným adresným právnym úkonom, pričom zákon, ako aj aplikačná prax Najvyššieho súdu SR a právna teória na splnenie vzájomnej povinnosti zabezpečenia náhradného ubytovania vyžaduje len, aby sa vyhlásenie dostalo do dispozičnej sféry povinnej. Dokonca sa nevyžaduje, aby sa tento jednostranný úkon aj fakticky doručil adresátovi, alebo sa s ním oboznámil. Oprávnenému preto nie je zrejmé, na základe akých zákonných ustanovení súd dospel k názoru a záveru, že povinnosť zabezpečenia náhradného ubytovania sa preukazuje konsenzuálne, notárskou zápisnicou, respektíve dohodou, v ktorej sú osvedčené podpisy dvoch zmluvných strán, nakoľko takýto záver súdu nemá absolútne žiadnu oporu v zákone, ani v aplikačnej praxi Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a ani v právnej teórii. Oprávnený taktiež poznamenal, že ani v jednom z uznesení Najvyššieho súdu SR, na ktoré súd v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal, nešlo o skutkovo totožnú alebo aspoň obdobnú právnú vec výkonu nepeňažného plnenia vypratáním bytu, podmieneného zabezpečením náhradného ubytovania. Oprávnený sa teda domnieva, že predložením vyhlásenia s jeho overeným podpisom adresovaným povinnej s ponukou zabezpečenia náhradného ubytovania, spolu s doručenkou potvrdzujúcou prevzatie tohto vyhlásenia povinnou dňa 3. 12. 2015, splnil všetky zákonom vyžadované náležitosti k preukázaniu povinnosti zabezpečenia náhradného ubytovania. Na základe uvedeného potom navrhuje, aby odvolací súd zmenil uznesenie exekučného súdu a súd vydal poverenie pre súdneho exekútora v zmysle ustanovenia § 45 ods. 1 Exekučného poriadku.

3. Povinná vo vyjadrení k odvolaniu oprávneného uviedla, že uznesenie exekučného súdu považuje za vecne správne a navrhuje ho potvrdiť. S oprávneným sa dohodla na ďalšom užívaní bytu. Táto dohoda nebola obsiahnutá v zmluve, ktorá by bola označená ako nájomná zmluva, ale mala všetky jej náležitosti. Z tohto dôvodu podala návrh na vydanie predbežného opatrenia na Okresný súd Banská Bystrica, ktorý uznesením č.k. 10C/123/2016 - 23 zo dňa 19. 5. 2016 zakázal oprávnenému vykonávať úkony smerujúce k vyprataniu bytu a uložil mu povinnosť zdržať sa akýchkoľvek zásahov do užívania bytu povinnou. V odôvodnení predbežného opatrenia súd potvrdil, že osvedčila svoj nárok na užívanie bytu. Povinná tak má za to, že na základe tohto predbežného opatrenia bol oprávnený povinný svoje odvolanie vziať späť. Keďže tak neurobil, porušil povinnosti uložené mu predbežným opatrením. Povinná uviedla, že v krátkom čase podá žalobu vo veci samej v zmysle povinnosti uloženej jej predbežným opatrením. Ako prílohu k vyjadreniu predložila povinná aj predmetné uznesenie súdu, na obsah ktorého vo svojom vyjadrení poukazuje.

4. V dôsledku odvolania krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku - ďalej „CSP“), vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 385 ods. 1 CSP a contrario uznesenie okresného súdu podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

5. Podľa § 9a ods. 1 Exekučného poriadku, ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

6. Podľa § 9a ods. 3 Exekučného poriadku na účely tohto zákona sa pojem žaloba podľa povahy veci vykladá ako návrh na vykonanie exekúcie, námietky proti exekúcii, návrh na zastavenie exekúcie a návrh na odklad exekúcie.

7. Podľa § 9a ods. 4 Exekučného poriadku na účely tohto zákona sa pojmy strana a spor vykladajú ako účastník konania a konanie podľa tohto zákona, ak z povahy veci nevyplýva inak.

8. Podľa ustanovenia § 43 ods. 1 Exekučného poriadku, ak sa to, čo rozhodnutie ukladá povinnému, viaže na splnenie podmienky alebo na splnenie vzájomnej povinnosti oprávneného, možno vykonať exekúciu, len ak oprávnený preukáže, že sa podmienka splnila alebo že svoju vzájomnú povinnosť voči povinnému sám už splnil, prípadne jej splnenie zabezpečil. V prípade sporu rozhodne súd. V prípadoch uvedených v odseku 1 treba k potvrdeniu o vykonateľnosti exekučného titulu pripojiť listinu vydanú alebo overenú oprávneným orgánom, z ktorej je zjavné, že sa splnila podmienka alebo že oprávnený splnil, prípadne zabezpečil splnenie svojej vzájomnej povinnosti (§ 43 ods. 2 Exekučného poriadku).

9. Podľa ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) a § 39 ods. 4. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne aj vtedy, ak sa navrhuje vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorý bol vydaný v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihladené na neprijateľné zmluvné podmienky, obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo rozpor s dobrými mravmi. Proti uzneseniu o zamietnutí žiadosti je prípustné odvolanie.

10. Podľa ustanovenia § 44 ods. 4 Exekučného poriadku, ak je uznesenie, ktorým sa žiadosť zamietla, právoplatné, súd exekučné konanie aj bez návrhu zastaví. Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

11. Odvolací súd považuje za potrebné v prvom rade poukázať na skutočnosť, že odo dňa 01.07.2016 nadobudol účinnosť nový procesný predpis Civilný sporový poriadok, ktorý sa v zmysle ustanovenia § 9a ods. 1 Exekučného poriadku použije aj v právoplatne neskončených exekučných konaniach.

12. Oboznámením sa s obsahom spisu odvolací súd konštatuje, že odvolaním napadnuté uznesenie, ktorým súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, rozhodujúc podľa ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, bolo doručené oprávnenému dňa 12. 4. 2016. Na uznesení súdu, ktorým žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol, bola vyznačená doložka právoplatnosti a vykonateľnosti s tým, že predmetné uznesenie malo nadobudnúť právoplatnosť dňom 28. 4. 2016. Okresný súd Banská Bystrica uznesením č.k. 11Er/191/2016 - 22 zo dňa 13. 5. 2016 exekučné konanie následne zastavil a rozhodol o trovách exekúcie, postupujúc podľa ustanovenia § 44 ods. 4 Exekučného poriadku v domnení, že uznesenie, ktorým sa žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietla, je právoplatné. Proti tomuto uzneseniu, ktorým súd exekučné konanie zastavil, odvolanie prípustné nie je. Zásadné z hľadiska procesného postupu exekučného súdu je konštatovanie, že predmetné uznesenie, ktorým exekučný súd podľa ustanovenia § 44 ods. 4 Exekučného poriadku zastavil exekučné konanie, bolo doručené účastníkom exekučného konania dňa 1. 6. 2016. Až následne z obsahu spisu vyplýva úradný záznam zažurnalizovaný na čísle listu 25 spisu, z ktorého vyplýva, že dňa 31. 5. 2016 bolo nájdené odvolanie právnej zástupkyne oprávneného doručené Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 29.04.2016 a podané na poštovú prepravu dňa 27. 04. 2016. Toto odvolanie nebolo v dôsledku nesprávneho postupu predchádzajúcej asistentky senátu založené do príslušného spisu. Vzhľadom na včas podané odvolanie oprávneného bol spis následne predložený odvolaciemu súdu na rozhodnutie o podanom odvolaní oprávneného voči uzneseniu, ktorým súd zamietol žiadosť súdneho exekútora

o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Popisom uvedených úkonov a rozhodnutí obsiahnutých v spise odvolací súd konštatuje procesnú zmätočnosť v konaní, ktorá je dôsledkom nesprávnosti procesného postupu exekučného súdu. Obsahom spisu síce je aj záznam obsiahnutý na čísle listu 37 spisu, ktorým exekučný súd oznamoval účastníkom exekučného konania, že súd považuje svoje uznesenie o zastavení exekučného konania č.k. 11Er/191/2016-22 za predčasne vydané a súd následne zrušil vyznačenú doložku právoplatnosti na odvolaním napadnutom uznesení o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, avšak len samotné konštatovanie predčasnosti vydania uznesenia o zastavení exekučného konania z hľadiska konvalidácie predošlého nesprávneho a nezákonného postupu exekučného súdu neobstojí.

13. Vychádzajúc z ustanovenia § 170 ods. 1 O.s.p. v znení platnom a účinnom v čase vydania odvolaním napadnutého uznesenia a v čase podania odvolania, ak tento zákon neustanovuje inak, súd je viazaný uznesením, len čo ho vyhlásil; ak nedošlo k vyhláseniu, len čo bolo doručené, a ak netreba doručovať, len čo bolo vyhotovené.

14. Podľa ustanovenia § 237 ods. 1 Civilného sporového poriadku, upravujúceho viazanosť súdu uznesením, súd je viazaný uznesením, len čo ho vyhlásil; ak nebolo vyhlásené, len čo ho vydal.

15. Podľa ustanovenia § 238 ods. 1 Civilného sporového poriadku, doručené uznesenie, ktoré nemožno napadnúť odvolaním alebo sťažnosťou, je právoplatné.

16. Odvolací súd tak s poukazom na citovanú právnu úpravu predchádzajúcej procesnej normy platnej a účinnej do 30. 6. 2016, ako aj s poukazom na terajšiu procesnú úpravu Civilného sporového poriadku zdôrazňuje, že pokiaľ exekučný súd vydal uznesenie, ktorým podľa ustanovenia § 44 ods. 4 Exekučného poriadku zastavil exekučné konanie, pričom toto uznesenie aj bolo riadne a preukázateľne doručené účastníkom exekučného konania a voči ktorému uzneseniu zákon odvolanie nepripúšťa, je predmetné uznesenie exekučného súdu právoplatné a pre súd, ktorý ho vydal v konkrétnom konaní, aj záväzná. Na konštatovanie jeho právoplatnosti nič nemení, že bolo vydané ako predčasné uznesenie v dôsledku nesprávneho, respektíve nedôsledného postupu exekučného súdu, ktorý bol v domnení, že uznesenie, ktorým zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, bolo už v tej dobe právoplatné. Právne účinky vydaného a doručeného uznesenia, ktoré už nadobudlo právoplatnosť, len konštatovanie nesprávneho procesného postupu súdu nemení ani neneguje.

17. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti potom odvolací súd bez ohľadu na odvolacie dôvody a argumenty, už za danej procesnej situácie, keď bolo exekučné konanie právoplatne uznesením súdu zastavené, považoval za nutné a ako jediné možné zákonné riešenie predošlé uznesenie o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora na vydanie poverenia ako vecne správne potvrdiť, nakoľko v prípade akéhokoľvek iného rozhodnutia odvolacieho súdu by nastala patová a zmätočná procesná situácia vzhľadom na právoplatnosť zastavenia exekučného konania už v čase rozhodovania odvolacieho súdu.

18. Odvolací súd tak už len pre úplnosť a na podporu správnosti potvrdenia uznesenia exekučného súdu o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie konštatuje aj novú skutočnosť uvádzanú povinnou v odvolacom konaní. Povinná v štádiu odvolacieho konania hodnoverne preukázala, že existuje prekážka vykonateľnosti oprávneným predloženého exekučného titulu a to aj z iných dôvodov, ako rozhodol exekučný súd. Povinná v konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 10C/123/2016 žiadala súd s poukazom na ustanovenie § 74 ods. 1 a § 76 ods. 1 písm. f/ O.s.p., aby zakázal odporcovi (oprávnenému) do právoplatného skončenia súdneho konania o určenie, že nájomný vzťah účastníkov (ktorými sú oprávnený v procesnom postavení odporcu a povinná v procesnom postavení navrhovateľky) trvá, vykonávať úkony smerujúce k vyprataniu povinnej z konkretizovaného bytu, ktorý je aj predmetom danej exekučnej veci a súd súčasne uložil odporcovi (oprávnenému) povinnosť držať sa akýchkoľvek zásahov do užívania tohto bytu navrhovateľkou (povinnou). Súd taktiež navrhovateľke (povinnaj) uložil povinnosť v lehote 30 dní od doručenia uznesenia o nariadení predbežného opatrenia podať návrh na začatie konania o určenie, že nájomný vzťah účastníkov trvá. Odvolací súd má dožiadaním na Okresnom súde Banská Bystrica preukázané, že povinná si túto súdom uloženú povinnosť v časovom limite vymedzenom uznesením súdu splnila a dňa 13. 6. 2016 bola podaná na Okresný súd Banská Bystrica žaloba o určenie, že nájomný vzťah k predmetnému bytu trvá a konanie je vedené pod sp. zn. 17C/165/2016. Uvedená skutočnosť, že oprávnenému bolo právoplatným a vykonateľným súdnym rozhodnutím zakázané do právoplatného skončenia iného súdneho konania zasahovať do užívacieho práva povinnej a vykonávať akékoľvek

úkony smerujúce k vyprataniu predmetného bytu, je zásadná aj z hľadiska zákonnosti vedenia danej exekúcie.

19. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti potom odvolací súd napadnuté uznesenie okresného súdu s poukazom na § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

20. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaťela musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolaťelom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolaťelom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).